

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

27. februar 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 063/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 063/02	Sag C-128/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. januar 2017 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union (Annulationssøgsmål — fiskeri — forordning (EU) nr. 1380/2013 — forordning (EU) nr. 1367/2014 — gyldighed — fiskerimuligheder — forsigtighedstilgang — princippet om relativ stabilitet i fiskeriet — proportionalitetsprincippet — ligebehandlingsprincippet — skolæst og nordlig skolæst)	2
2017/C 063/03	Sag C-289/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. januar 2017 — straffesag mod Jozef Grundza (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Prešove — Slovakiet) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2008/909/RIA — artikel 7 — betingelsen om dobbelt strafbarhed — artikel 9 — grund til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse på grund af manglende dobbelt strafbarhed — statsborger i fuldbyrdelsesstaten dømt i udstedelsesstaten for manglende efterkommelse af en afgørelse fra et offentligt myndighedsorgan)	2

2017/C 063/04	Sag C-411/15 P: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 12. januar 2017 — Timab Industries og Cie financiére et de participations Roullier (CFPR) mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — det europæiske marked for fosfater til dyrefoder — fordeling af salgskvoter, samordning af priser og salgsbetingelser og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — appellanterne trukket sig fra forligsproceduren — fuld prøvelsesret — beskyttelse af den berettigede forventning og af ligebehandlingsprincippet — rimelig sagsbehandlingstid)	3
2017/C 063/05	Sag C-491/15 P: Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. januar 2016 — Rainer Typke mod Europa-Kommissionen (Appel — aktindsigt i institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — artikel 3 — begrebet dokument — artikel 2, stk. 3 — dokumenter, som en institution er i besiddelse af — kvalificering af information indeholdt i en database — forpligtelse til at udarbejde et dokument, der ikke eksisterer — foreligger ikke — eksisterende dokumenter, der kan udtrækkes af en database) .	4
2017/C 063/06	Forenede sager C-568/14 — C-570/14: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 26. oktober 2016 — Ismael Fernández Oliva mod CaixaBank SA (sag C-568/14), Jordi Carné Hidalgo og Anna Aracil Gracia mod Catalunya Banc SA (sag C-569/14) og Nuria Robirosa Carrera og César Romera Navales mod Banco Popular Español SA (sag C-570/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — artikel 99 i Domstolens procesreglement — aftaler, der indgås mellem forbrugere og erhvervsdrivende — realkreditaftaler — gulvklausul — kollektivt søgsmål — individuelt søgsmål, der har samme genstand — foreløbige forholdsregler)	4
2017/C 063/07	Sag C-446/15: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 10. november 2016 — Signum Alfa Sped Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — skatter og afgifter — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — ret til fradrag — afslag — udstederen af fakturaen betragtes ikke som den faktiske leverandør af de fakturerede tjenesteydelser — forpligtelse til kontroller, der påhviler den afgiftspligtige person)	5
2017/C 063/08	Sag C-526/15: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 27. oktober 2016 — Uber Belgium BVBA mod Taxi Radio Bruxellois NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — afvisning — persontransport i motorkøretøjer — private chauffører, der bruger en app til smartphone, som gør det muligt for dem at komme i kontakt med personer, der ønsker bytransport — pligt til at være i besiddelse af en driftstilladelse)	6
2017/C 063/09	Sag C-575/15 P: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 26. oktober 2016 — Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (Appel — EU-varemærker — ordmærket ZARA — transporttjenester — reel brug — fortabelsessag — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 51, stk. 1, litra a) — urigtig gengivelse af beviserne — retten til forsvar)	6
2017/C 063/10	Sag C-590/15 P: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 10. november 2016 — Alain Laurent Brouillard mod Den Europæiske Unions Domstol (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbud med forhandling vedrørende indgåelse af rammekontrakter for oversættelse af juridiske tekster — udelukkelse af en foreslået underleverandør — faglig dygtighed — krav om færdiggjorte juridiske studier — anerkendelse af eksamensbeviser)	7

2017/C 063/11	Sag C-637/15 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 25. oktober 2016 — VSM Geneesmiddelen BV mod Europa-Kommissionen (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — folkesundhed — forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — sundhedsanprisninger af fødevarer — artikel 13, stk. 3 — fællesskabsliste over tilladte sundhedsanprisninger af fødevarer — plan-teprodukter — udestående anprisninger — passivitets- og annullationssøgsmål — Kommissionens stillingstagen — retsakt, der kan anfægtes)	7
2017/C 063/12	Sag C-697/15: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. november 2016 — MB Srl mod Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — direktiv 2014/24/EU — deltagelse i en udbudsprocedure — tilbudsgiver, der i tilbuddet undlader at angive de erhvervsmæssige udgifter vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen — retslig forpligtelse til at anføre denne angivelse — udelukkelse fra kontrakten uden mulighed for at berigtige denne undladelse)	8
2017/C 063/13	Forenede sager C-10/16 — C-12/16: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 26. oktober 2016 — Ignazio Messina & C. SpA mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti — Capitaneria di porto di Genova (sag C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli — Ufficio di Genova (sag C-11/16) og Autorità portuale di Genova (sag C-12/16) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Genova — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 94 i Domstolens procesreglement — forelæggelsesafgørelse — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske og retlige sammenhæng — manglende præcisering af de grunde, som begrundet nødvendigheden af et svar på de præjudicielle spørgsmål med henblik på afgørelsen af en tvist i hovedsagen — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag)	9
2017/C 063/14	Sag C-140/16: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. november 2016 — Edra Costruzioni Soc. coop. og Edilfac Srl mod Comune di Maiolati Spontini (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — direktiv 2014/24/EU — deltagelse i en udbudsprocedure — tilbudsgiver, der i tilbuddet undlader at angive de erhvervsmæssige udgifter vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen — retslig forpligtelse til at anføre denne angivelse — udelukkelse fra kontrakten uden mulighed for at berigtige denne undladelse)	9
2017/C 063/15	Sag C-162/16: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. november 2016 — Spinosa Costruzioni Generali SpA og Melfi Srl mod Comune di Monteroduni (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo regionale per il Molise — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — direktiv 2014/24/EU — deltagelse i en udbudsprocedure — tilbudsgiver, der i tilbuddet undlader at angive de erhvervsmæssige udgifter vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen — retslig forpligtelse til at anføre denne angivelse — udelukkelse fra kontrakten uden mulighed for at berigtige denne undladelse)	10
2017/C 063/16	Sag C-222/16: Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 15. november 2016 — »MIP-TS« OOD mod Nachalnik na Mitnitsa Varna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien) (Præjudiciel forelæggelse — handelspolitik — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 13 — omgåelse — gennemførelsesforordning (EU) nr. 791/2011 — åben mesh-stoffer af glasfibre med oprindelse i Folkerepublikken Kina — antidumpingtold — gennemførelsesforordning (EU) nr. 437/2012 og (EU) nr. 21/2013 — forsendelse fra Thailand — udvidelse af antidumpingtolden — tidsmæssigt anvendelsesområde — EF-toldkodeks — senere opkrævning af importtolden)	11

2017/C 063/17	Sag C-321/16: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 10. november 2016 — straffesag mod Owen Pardue (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dublin District Court — Irland) (Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — præamblen og artikel 6, 20, 41, 47 og 48 — den nationale strafforfølgende myndigheds kompetence — manglende gennemførelse af EU-retten — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence)	12
2017/C 063/18	Sag C-577/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den 16. november 2016 — Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH mod Forbundsrepublikken Tyskland	12
2017/C 063/19	Sag C-594/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. november 2016 — Enzo Buccioni mod Banca d'Italia	13
2017/C 063/20	Sag C-596/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 23. november 2016 — Enzo Di Puma mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)	14
2017/C 063/21	Sag C-597/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 23. november 2016 — Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) mod Antonio Zecca	15
2017/C 063/22	Sag C-616/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. november 2016 — Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl. mod Nello Grassi m.fl.	15
2017/C 063/23	Sag C-617/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. november 2016 — Presidenza del Consiglio dei Ministri mod Giovanna Castellano m.fl.	16
2017/C 063/24	Sag C-630/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Helsingin hallinto-oikeus (Finland) den 7. december 2016 — Anstar Oy mod Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) og Ympäristöministeriö	17
2017/C 063/25	Sag C-650/16: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 19. december 2016, A/S Bevola og Jens W. Trock ApS mod Skatteministeriet	18
2017/C 063/26	Sag C-669/16: Sag anlagt den 23. december 2016 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland	18
2017/C 063/27	Sag C-4/17 P: Appel iværksat den 4. januar 2017 af Den Tjekkiske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 20. oktober 2016 i sag T-141/15, Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen	19
2017/C 063/28	Sag C-6/17 P: Appel iværksat den 5. januar 2017 af ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 27. april 2016 i sag T-154/14, ANKO mod Europa-Kommissionen	20
2017/C 063/29	Sag C-7/17 P: Appel iværksat den 5. januar 2017 af ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 27. april 2016 i sag T-155/14, ANKO mod Europa-Kommissionen	21

2017/C 063/30	Sag C-495/15 P: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik, støttet af Kongeriget Spanien og Kongeriget Nederlandene	22
Retten		
2017/C 063/31	Sag T-189/14: Rettens dom af 13. januar 2017 — Deza mod ECHA (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter, som ECHA er i besiddelse af, der indeholder oplysninger, som er indgivet inden for rammerne af proceduren vedrørende ansøgning om godkendelse af anvendelse af stoffet bis(2-ethylhexyl)phtalat (DEHP) — afgørelse om at udbrede visse oplysninger, som sagsøgeren anser for at være fortrolige — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — begrebet privatliv — ejendomsret — begrundelsespligt)	23
2017/C 063/32	Sag T-225/15: Rettens dom af 17. januar 2017 — QuaMa Quality Management mod EUIPO — Microchip Technology (medialbo) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket medialbo — det ældre EU-ordmærke MediaLB — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — Artikel 41, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 — indførelse i registret af overdragelse af et varemærke — Artikel 17, stk. 7, i forordning nr. 207/2009)	24
2017/C 063/33	Sag T-250/15: Rettens dom af 24. november 2016 — Speciality Drinks mod EUIPO — William Grant (CLAN) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket CLAN — det ældre EU-ordmærke CLAN MACGREGOR — relativ registreringshindring — Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — lighed mellem de af de omtvistede tegn omfattede varer — relevant kundekreds — kriteriernes indbyrdes afhængighed — beføjelse til at omgøre — Artikel 65, stk. 3, i forordning nr. 207/2009)	24
2017/C 063/34	Sag T-399/15: Rettens dom af 19. januar 2017 — Morgan & Morgan mod EUIPO — Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Morgan & Morgan — det ældre EU-figurmærke MMG TRUST MIEMBRO DEL GRUPO MORGAN & MORGAN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	25
2017/C 063/35	Sag T-419/15: Rettens dom af 17. januar 2017 — Cofely Solelec m.fl. mod Parlamentet (Offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-bygningen i Luxembourg — annulation af udbudsproceduren — begrundelsespligt — markedsværdi — åbenbart urigtigt skøn)	26
2017/C 063/36	Sag T-701/15: Rettens dom af 19. januar 2017 — Stock Polska mod EUIPO — Lass & Steffen (LUBELSKA) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket LUBELSKA — ældre nationalt ordmærke Lubeca — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — kundekredsens opmærksomhedsniveau — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	26
2017/C 063/37	Sag T-54/16: Rettens dom af 17. januar 2017 — Netguru mod EUIPO (NETGURU) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket NETGURU — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009)	27

2017/C 063/38	Sag T-64/16: Rettens dom af 18. januar 2017 — Wieromiejczyk mod EUIPO (Tasty Puff) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket Tasty Puff — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)	28
2017/C 063/39	Sag T-232/16 P: Rettens dom af 19. januar 2017 — Europa-Kommissionen mod Frieberger og Vallin (Appel — personalesag — tjenestemænd — pensioner — ændring af vedtægten — forhøjelse af pensionsalderen — afgørelse om afslag på fornyet vurdering af godskrivningen af pensionsrettigheder — princippet ne ultra petita — retlig fejl — begrundelsespligt)	28
2017/C 063/40	Sag T-314/16: Sag anlagt den 15. december 2016 — MS mod Kommissionen	29
2017/C 063/41	Sag T-886/16: Sag anlagt den 15. december 2016 — Nf Nails In Vogue mod EUIPO — Nails & Beauty (NAILS FACTORY)	30
2017/C 063/42	Sag T-890/16: Sag anlagt den 12. december 2016 — Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen	31
2017/C 063/43	Sag T-891/16: Sag anlagt den 12. december 2016 — Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen	32
2017/C 063/44	Sag T-904/16: Sag anlagt den 21. december 2016 — Labiri mod EØSU og Regionsudvalget	33
2017/C 063/45	Sag T-907/16: Sag anlagt den 22. december 2016 — Schwenk Zement mod Kommissionen	33
2017/C 063/46	Sag T-912/16: Sag anlagt den 22. januar 2016 — RRTec mod EUIPO — Mobotec (RROFA)	34
2017/C 063/47	Sag T-913/16: Sag anlagt den 23. december 2016 — Fininvest og Berlusconi mod ECB	35
2017/C 063/48	Sag T-2/17: Sag anlagt den 3. januar 2017 — J.M.-E.V. e hijos mod EUIPO — Masi (MASSI)	37
2017/C 063/49	Sag T-6/17: Sag anlagt den 4. januar 2017 — Equivalenza Manufactory mod EUIPO — ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)	38
2017/C 063/50	Sag T-7/17: Sag anlagt den 5. januar 2017 — John Mills mod EUIPO — Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC)	38
2017/C 063/51	Sag T-8/17: Sag anlagt den 5. januar 2017 — Golden Balls mod EUIPO — Intra-Press (GOLDEN BALLS)	39
2017/C 063/52	Sag T-12/17: Sag anlagt den 11. januar 2017 — Mellifera mod Kommissionen	40
2017/C 063/53	Sag T-13/17: Sag anlagt den 12. januar 2017 — Europa Terra Nostra mod Parlamentet	40
2017/C 063/54	Sag T-14/17: Sag anlagt den 12. januar 2017 — Landesbank Baden-Württemberg mod SRB	41
2017/C 063/55	Sag T-15/17: Sag anlagt den 6. januar 2017 — Mitrakos mod EUIPO — Belasco Baquedano (YAMAS)	43
2017/C 063/56	Sag T-16/17: Sag anlagt den 13. januar 2017 — APF mod Parlamentet	43
2017/C 063/57	Sag T-25/17: Sag anlagt den 17. januar 2017 — Rintisch mod EUIPO — Compagnie laitière européenne (PROTICURD)	44

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*
(2017/C 063/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 53 af 20.2.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 46 af 13.2.2017

EUT C 38 af 6.2.2017

EUT C 30 af 30.1.2017

EUT C 22 af 23.1.2017

EUT C 14 af 16.1.2017

EUT C 6 af 9.1.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. januar 2017 — Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-128/15) ⁽¹⁾

(Annulationssøgsmål — fiskeri — forordning (EU) nr. 1380/2013 — forordning (EU) nr. 1367/2014 — gyldighed — fiskerimuligheder — forsigtighedstilgang — princippet om relativ stabilitet i fiskeriet — proportionalitetsprincippet — ligebehandlingsprincippet — skolæst og nordlig skolæst)

(2017/C 063/02)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González og L. Banciella Rodríguez-Miñón, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved A. Westerhof Löfflerová, A. de Gregorio Merino og F. Florindo Gijón, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved A. Bouquet, I. Galindo Martín og A. Stobiecka-Kuik, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Kongeriget Spanien betaler sagens omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 11.5.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 11. januar 2017 — straffesag mod Jozef Grundza (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský súd v Prešove — Slovakiet)

(Sag C-289/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i straffesager — rammeafgørelse 2008/909/RIA — artikel 7 — betingelsen om dobbelt strafbarhed — artikel 9 — grund til at afslå anerkendelse og fuldbyrdelse på grund af manglende dobbelt strafbarhed — statsborger i fuldbyrdesstaten dømt i udstedelsesstaten for manglende efterkommelse af en afgørelse fra et offentligt myndighedsorgan)

(2017/C 063/03)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Krajský súd v Prešove

Parter i hovedsagen

Jozef Grundza

Procesdeltager: Krajská prokuratúra Prešov

Konklusion

Artikel 7, stk. 3, og artikel 9, stk. 1, litra d), i Rådets rammeafgørelse 2008/909/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme i straffesager om idømmelse af frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltninger med henblik på fuldbyrdelse i Den Europæiske Union, som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2009/299/RIA af 26. februar 2009, skal fortolkes således, at betingelsen om dobbelt strafbarhed skal anses for at være opfyldt i en situation som den i hovedsagen omhandlede, når de faktiske forhold, der er lagt til grund for konstateringen af lovovertrædelsen, således som de er gengivet i dommen afsagt af udstedelsesstatens kompetente myndighed, også som sådanne ville være strafbare på fuldbyrdelsesstatens område, hvis de var indtruffet på dette område.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 7.9.2015.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 12. januar 2017 — Timab Industries og Cie financière et de participations Roullier (CFPR) mod Europa-Kommissionen

(Sag C-411/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — det europæiske marked for fosfater til dyrefoder — fordeling af salgskvoter, samordning af priser og salgsbetingelser og udveksling af følsomme forretningsoplysninger — appellanterne trukket sig fra forligsproceduren — fuld prøvelsesret — beskyttelse af den berettigede forventning og af ligebehandlingsprincippet — rimelig sagsbehandlingstid)

(2017/C 063/04)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Timab Industries (ved advokat N. Lenoir) og Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (ved advokat N. Lenoir)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved C. Giolito og B. Mongin, som befuldmægtigede, bistået af advokat N. Coutrelis)

Konklusion

1) Appellen forkastes.

2) Timab Industries og Cie financière et de participations Roullier (CFPR) betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 320 af 28.9.2015.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 11. januar 2016 — Rainer Typke mod Europa-Kommissionen**(Sag C-491/15 P) ⁽¹⁾**

(Appel — aktindsigt i institutionernes dokumenter — forordning (EF) nr. 1049/2001 — artikel 3 — begrebet dokument — artikel 2, stk. 3 — dokumenter, som en institution er i besiddelse af — kvalificering af information indeholdt i en database — forpligtelse til at udarbejde et dokument, der ikke eksisterer — foreligger ikke — eksisterende dokumenter, der kan udtrækkes af en database)

(2017/C 063/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Rainer Typke (ved avvocato C. Cortese)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved F. Clotuche-Duvieusart og B. Eggers, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Rainer Typke betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 26. oktober 2016 — Ismael Fernández Oliva mod Caixabank SA (sag C-568/14), Jordi Carné Hidalgo og Anna Aracil Gracia mod Catalunya Banc SA (sag C-569/14) og Nuria Robirosa Carrera og César Romera Navales mod Banco Popular Español SA (sag C-570/14) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona — Spanien)

(Forenede sager C-568/14 — C-570/14) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — artikel 99 i Domstolens procesreglement — aftaler, der indgås mellem forbrugere og erhvervsdrivende — realkreditaftaler — guldsklausul — kollektivt søgsmål — individuelt søgsmål, der har samme genstand — foreløbige forholdsregler)

(2017/C 063/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Ismael Fernández Oliva (sag C-568/14), Jordi Carné Hidalgo og Anna Aracil Gracia SA (sag C-569/14) og Nuria Robirosa Carrera og César Romera Navales (sag C-570/14)

Sagsøgte: Caixabank SA (sag C-568/14), Catalunya Banc SA (sag C-569/14) og Banco Popular Español SA (sag C-570/14)

Konklusion

Artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der ikke giver den ret, ved hvilken en forbruger har anlagt et individuelt søgsmål med henblik på, at det fastslås, at et vilkår i en kontrakt, der binder forbrugeren til en erhvervsdrivende, er urimeligt, mulighed for så længe den finder det nyttigt af egen drift at vedtage foreløbige forholdsregler i afventning af, at der afsiges endelig dom i et verserende kollektivt søgsmål, hvis afgørelse kan lægges til grund for det individuelle søgsmål, når sådanne forholdsregler er nødvendige for at sikre den fulde virkning af den retlige afgørelse, som træffes om eksistensen af de rettigheder, som forbrugeren har gjort krav på i henhold til direktiv 93/13.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 9.2.2015.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 10. november 2016 — Signum Alfa Sped Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-446/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — skatter og afgifter — merværdiafgift — direktiv 2006/112/EF — ret til fradrag — afslag — udstederen af fakturaen betragtes ikke som den faktiske leverandør af de fakturerede tjenesteydelser — forpligtelse til kontroller, der påhviler den afgiftspligtige person)

(2017/C 063/07)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Signum Alfa Sped Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Kiemelt Adó- és Vám Főigazgatóság

Konklusion

Bestemmelserne i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at de er til hinder for en national praksis, hvorefter skatteforvaltningen giver en afgiftspligtig person afslag på fradrag for den merværdiafgift, som skyldes eller er erlagt for ydelser, der er leveret til ham, på grund af det usandsynlige indhold af fakturaerne for disse ydelser, idet udstederen heraf ikke kan være den faktiske leverandør af tjenesteydelserne, med mindre det på grundlag af objektive forhold og uden at det hermed kræves af den afgiftspligtige person, at denne foretager kontroller, som ikke påhviler den pågældende, godtgøres, at denne afgiftspligtige person vidste eller burde have vidst, at den nævnte levering var led i merværdiafgiftssvig, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

⁽¹⁾ EUT C 381 af 16.11.2015.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 27. oktober 2016 — Uber Belgium BVBA mod Taxi Radio Bruxellois NV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel — Belgien)

(Sag C-526/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — afvisning — persontransport i motorkøretøjer — private chauffører, der bruger en app til smartphone, som gør det muligt for dem at komme i kontakt med personer, der ønsker bytransport — pligt til at være i besiddelse af en driftstilladelse)

(2017/C 063/08)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Uber Belgium BVBA

Sagsøgt: Taxi Radio Bruxellois NV

Procesdeltagere: Uber International BV, Rasier Operations BV, Uber BV, Brussels Hoofdstedelijk Gewest, Belgische Federatie van Taxis og Nationale Groepering van Ondernemingen met Taxi- en Locatievoertuigen met Chauffeur VZW

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse, indgivet af Nederlandstalige rechtbank van koophandel Brussel (den nederlandsksprogede handelsret i Bruxelles, Belgien) ved afgørelse af 23. september 2015, afvises.

⁽¹⁾ EUT C 429 af 21.12.2015.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 26. oktober 2016 — Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

(Sag C-575/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — EU-varemærker — ordmærket ZARA — transporttjenester — reel brug — fortabelsessag — forordning (EF) nr. 207/2009 — artikel 51, stk. 1, litra a) — urigtig gengivelse af beviserne — retten til forsvar)

(2017/C 063/09)

Processprog: spansk

Parter

Appellant: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (ved abogada C. Duch Fonoll)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) *Industria de Diseño Textil SA (Inditex)* betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 10. november 2016 — Alain Laurent Brouillard mod Den Europæiske Unions Domstol

(Sag C-590/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbud med forhandling vedrørende indgåelse af rammekontrakter for oversættelse af juridiske tekster — udelukkelse af en foreslået underleverandør — faglig dygtighed — krav om færdiggjorte juridiske studier — anerkendelse af eksamensbeviser)

(2017/C 063/10)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Alain Laurent Brouillard (ved avocat P. Vande Castele)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Domstol (ved J. Inghelram og S. Chantre, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Alain Laurent Brouillard betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 25. oktober 2016 — VSM Geneesmiddelen BV mod Europa-Kommissionen

(Sag C-637/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — folkesundhed — forbrugerbeskyttelse — forordning (EF) nr. 1924/2006 — sundhedsanprisninger af fødevarer — artikel 13, stk. 3 — fællesskabsliste over tilladte sundhedsanprisninger af fødevarer — planteprodukter — udestående anprisninger — passivitets- og annullationssøgsmål — Kommissionens stillingtagen — retsakt, der kan anfægtes)

(2017/C 063/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: VSM Geneesmiddelen BV (ved Rechtsanwalt U. Grundmann)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved M. Wilderspin og S. Grünheid, som befuldmægtigede)

Konklusion

1. Appellen forkastes.
2. Det er ufornuddent at træffe afgørelse om European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (EUCOPE)'s begæring om intervention.
3. VSM Geneesmiddelen BV betaler omkostningerne i forbindelse med appelsagen.
4. VSM Geneesmiddelen BV og European Confederation of Pharmaceutical Entrepreneurs (EUCOPE) bærer deres egne omkostninger i forbindelse med den sidstnævntes begæring om intervention.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 8.2.2016.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. november 2016 — MB Srl mod Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte — Italien)

(Sag C-697/15) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — direktiv 2014/24/EU — deltagelse i en udbudsprocedure — tilbudsgiver, der i tilbuddet undlader at angive de erhvervsmæssige udgifter vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen — retslig forpligtelse til at anføre denne angivelse — udelukkelse fra kontrakten uden mulighed for at berigtige denne undladelse)

(2017/C 063/12)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Parter i hovedsagen

Sagsøger: MB Srl

Sagsøgt: Società Metropolitana Acque Torino (SMAT) SpA

Konklusion

Ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen, som gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en tilbudsgiver udelukkes fra en offentlig udbudsprocedure, såfremt denne ikke overholder en forpligtelse til klart i tilbuddet at angive de erhvervsmæssige udgifter vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen — idet manglende overholdelse heraf sanktioneres med udelukkelse fra proceduren — som ikke udtrykkeligt følger af udbudsdokumenterne eller national lovgivning, men af en national ret i sidste instans' fortolkning af denne lovgivning og af udfyldning af manglerne i disse dokumenter. Ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet skal ligeledes fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at der gives denne tilbudsgiver mulighed for at afhjælpe situationen og opfylde denne forpligtelse inden for en frist, der fastsættes af den ordregivende myndighed.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 21.3.2016.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 26. oktober 2016 — Ignazio Messina & C. SpA mod Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti — Capitaneria di porto di Genova (sag C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli — Ufficio di Genova (sag C-11/16) og Autorità portuale di Genova (sag C-12/16) (anmodninger om præjudiciel afgørelse fra Commissione tributaria provinciale di Genova — Italien)

(Forenede sager C-10/16 — C-12/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 94 i Domstolens procesreglement — forelæggelsesafgørelse — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske og retlige sammenhæng — manglende præcisering af de grunde, som begrundet nødvendigheden af et svar på de præjudicielle spørgsmål med henblik på afgørelsen af en tvist i hovedsagen — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2017/C 063/13)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione tributaria provinciale di Genova

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ignazio Messina & C. SpA

Sagsøgte: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti — Capitaneria di porto di Genova (sag C-10/16), Agenzia delle Dogane e dei Monopoli — Ufficio di Genova (sag C-11/16) og Autorità portuale di Genova (sag C-12/16)

Konklusion

Anmodningerne om præjudiciel afgørelse indgivet af Commissione tributaria provinciale di Genova (retten i første instans i skatte- og afgiftsretlige sager i provinsen Genova, Italien) ved afgørelser af 11. december 2015 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. november 2016 — Edra Construzioni Soc. coop. og Edilfac Srl mod Comune di Maiolati Spontini (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Italien)

(Sag C-140/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — direktiv 2014/24/EU — deltagelse i en udbudsprocedure — tilbudsgiver, der i tilbuddet undlader at angive de erhvervsmæssige udgifter vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen — retslig forpligtelse til at anføre denne angivelse — udelukkelse fra kontrakten uden mulighed for at berigtige denne undladelse)

(2017/C 063/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Edra Costruzioni Soc. coop. og Edilfac Srl

Sagsøgt: Comune di Maiolati Spontini

Procesdeltager: Torelli Dottori SpA

Konklusion

Ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen, som gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en tilbudsgiver udelukkes fra en offentlig udbudsprocedure, såfremt denne ikke overholder en forpligtelse til klart i tilbuddet at angive de erhvervsmæssige udgifter vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen — idet manglende overholdelse heraf sanktioneres med udelukkelse fra proceduren — som ikke udtrykkeligt følger af udbudsdokumenterne eller national lovgivning, men af en national ret i sidste instans' fortolkning af denne lovgivning og af udfyldning af manglerne i disse dokumenter. Ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet skal ligeledes fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at der gives denne tilbudsgiver mulighed for at afhjælpe situationen og opfylde denne forpligtelse inden for en frist, der fastsættes af den ordregivende myndighed.

(¹) EUT C 200 af 6.6.2016.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 10. november 2016 — Spinosa Costruzioni Generali SpA og Melfi Srl mod Comune di Monteroduni (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo regionale per il Molise — Italien)

(Sag C-162/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 99 i Domstolens procesreglement — offentlige kontrakter — direktiv 2004/18/EF — direktiv 2014/24/EU — deltagelse i en udbudsprocedure — tilbudsgiver, der i tilbuddet undlader at angive de erhvervsmæssige udgifter vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen — retslig forpligtelse til at anføre denne angivelse — udelukkelse fra kontrakten uden mulighed for at berigtige denne undladelse)

(2017/C 063/15)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo regionale per il Molise

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Spinosa Costruzioni Generali SpA og Melfi Srl

Sagsøgt: Comune di Monteroduni

Procesdeltagere: L.c.i Impresa Costruzioni Industriali Srl m.fl., Alba Costruzioni ScpA og Ottoerre Group Srl

Konklusion

Ligebehandlingsprincippet og gennemsigtighedsforpligtelsen, som gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter, skal fortolkes således, at de er til hinder for, at en tilbudsgiver udelukkes fra en offentlig udbudsprocedure, såfremt denne ikke overholder en forpligtelse til klart i tilbuddet at angive de erhvervsmæssige udgifter vedrørende sikkerhed på arbejdspladsen — idet manglende overholdelse heraf sanktioneres med udelukkelse fra proceduren — som ikke udtrykkeligt følger af udbudsdokumenterne eller national lovgivning, men af en national ret i sidste instans' fortolkning af denne lovgivning og af udfyldning af manglerne i disse dokumenter. Ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet skal ligeledes fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at der gives denne tilbudsgiver mulighed for at afhjælpe situationen og opfylde denne forpligtelse inden for en frist, der fastsættes af den ordregivende myndighed.

(¹) EUT C 200 af 6.6.2016.

Domstolens kendelse (Niende Afdeling) af 15. november 2016 — »MIP-TS« OOD mod Nachalnik na Mitnitsa Varna (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Administrativen sad — Varna — Bulgarien)

(Sag C-222/16) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — handelspolitik — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 13 — omgåelse — gennemførelsesforordning (EU) nr. 791/2011 — åben mesh-stoffer af glasfibre med oprindelse i Folkerepublikken Kina — antidumpingtold — gennemførelsesforordning (EU) nr. 437/2012 og (EU) nr. 21/2013 — forsendelse fra Thailand — udvidelse af antidumpingtolden — tidsmæssigt anvendelsesområde — EF-toldkodeks — senere opkrævning af importtolden)

(2017/C 063/16)

Processprog: bulgarsk

Den forelæggende ret

Administrativen sad — Varna

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »MIP-TS« OOD

Sagsøgt: Nachalnik na Mitnitsa Varna

Konklusion

Artikel 1, stk. 1, i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 791/2011 af 3. august 2011 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige antidumpingtold på importen af visse åben mesh-stoffer af glasfibre med oprindelse i Folkerepublikken Kina skal fortolkes således, at den endelige antidumpingtold, der er indført ved denne bestemmelse, gælder for import af åben mesh-stoffer af glasfibre, som er angivet med oprindelse i Thailand, og som blev afsendt, inden Kommissionens forordning (EU) nr. 437/2012 af 23. maj 2012 om indledning af en undersøgelse vedrørende den mulige omgåelse af de antidumpingforanstaltninger, der indførtes ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 791/2011, og om at gøre denne import til genstand for registrering derfra, trådte i kraft, såsom den i hovedsagen omhandlede import, når det godtgøres, at disse åben mesh-stoffer af glasfibre rent faktisk har oprindelse i Folkerepublikken Kina.

(¹) EUT C 243 af 4.7.2016.

**Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 10. november 2016 — straffesag mod Owen Pardue
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Dublin District Court — Irland)**

(Sag C-321/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — præamblen og artikel 6, 20, 41, 47 og 48 — den nationale strafforfølgende myndigheds kompetence — manglende gennemførelse af EU-retten — artikel 53, stk. 2, i Domstolens procesreglement — åbenbart, at Domstolen ikke har kompetence)

(2017/C 063/17)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Dublin District Court

Tiltalt i straffesagen

Owen Pardue

Konklusion

Det er åbenbart, at Den Europæiske Unions Domstol ikke har kompetence til at besvare de spørgsmål, som Dublin District Court (distriktsdomstolen i Dublin, Irland) har forelagt ved afgørelse af 27. maj 2016.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 1.6.2016.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Berlin (Tyskland) den
16. november 2016 — Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH mod Forbundsrepublikken
Tyskland**

(Sag C-577/16)

(2017/C 063/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Berlin

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Trinseo Deutschland Anlagengesellschaft mbH

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF ⁽¹⁾ af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet, sammenholdt med bilag I til dette direktiv, fortolkes således, at produktion af polymerer og navnlig pylomeren polycarbonat i anlæg, hvor produktionskapaciteten er større end 100 tons/dag, er omfattet af den deri nævnte aktivitet med produktion af organiske kemikalier ved krakning, reforming, delvis eller fuld oxidering eller lignende processer?

- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Har driftslederen af et sådant anlæg ret til gratis tildeling af emissionskvoter i medfør af en direkte anvendelse af bestemmelserne i direktiv 2003/87/EF og Kommissionens afgørelse 2011/278/EU ⁽²⁾, hvis en gratis tildeling af emissionskvoter efter national ret ikke kommer i betragtning alene af den grund, at den pågældende medlemsstat ikke har optaget anlæg til produktion af polymerer under anvendelsesområdet for den nationale lov til gennemførelse af direktiv 2003/87/EF, og disse anlæg alene af denne grund ikke deltager i emissionshandelen?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13.10.2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (EUT L 275, s. 32)

⁽²⁾ Kommissionens afgørelse 2011/278/EU af 27.4.2011 om fastlæggelse af midlertidige EU-regler for harmoniseret gratistildeling af emissionskvoter i henhold til artikel 10a i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF (EUT L 130, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 23. november 2016 — Enzo Buccioni mod Banca d'Italia

(Sag C-594/16)

(2017/C 063/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enzo Buccioni

Sagsøgt: Banca d'Italia

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er gennemsigtighedsprincippet, som klart fastlagt i artikel 15 i den konsoliderede udgave af traktaten om Den Europæiske Union, under hensyntagen til princippet ufravigelige generelle formål, **[org. s. 13]**, idet princippet skal forstås således, at det kan reguleres ved de i stk. 3 fastsatte retskilder eller tilsvarende, hvis indhold kan give udtryk for et for vidtgående skøn, der ikke har hjemmel i en trindhøjere EU-retlig retskilde, hvorefter der forudgående skal fastsættes ufravigelige minimumsprincipper, til hinder for en tilsvarende restriktiv fortolkning af EU-bestemmelserne om tilsyn med kreditinstitutter i et sådant omfang, at den udhuler gennemsigtighedsprincippet også i tilfælde, hvor interessen i aktindsigt er baseret på grundlæggende interesser hos den berørte person, som åbenbart svarer til dem, med hensyn til hvilke der gælder undtagelser, i positiv retning, fra de i sektoren gældende begrænsninger?
- 2) Skal artikel 22, stk. 2, og artikel 27, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter ⁽¹⁾ i konsekvens heraf ikke fortolkes således, at de regulerer tilfælde af ikke undtagelsesvis karakter, hvor myndighederne kan fravige tavshedspligten og give adgang til dokumenterne, men at disse bestemmelser snarere skal fortolkes i lyset af de mere omfattende formål i artikel 15 i den konsoliderede udgave af traktaten om Den Europæiske Union, og at de som sådanne kan knyttes til et generelt princip i EU-retten, ifølge hvilket retten til aktindsigt ikke kan indskrænkes, under hensyntagen til en rimelig og forholdsmæssig afvejning mellem kravene i kreditsektoren og de grundlæggende interesser hos den opsparer, som er berørt af et tilfælde af *burden sharing*, på grundlag af de relevante faktiske omstændigheder som fastslået af en tilsynsmyndighed, som har de samme organisatoriske træk og kompetencer i sektoren som Den Europæiske Centralbank?

- 3) Skal artikel 53 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EØS-relevant tekst) ⁽²⁾ og de nationale bestemmelser, der er i overensstemmelse med denne artikel, på denne baggrund afvejes mod de øvrige i spørgsmål a) anførte EU-retlige bestemmelser og principper fortolkes således, at aktindsigt — hvor anmodningen herom er fremsat på et tidspunkt, efter kreditinstituttet er trådt i administrativ tvangsløsløshed — også er tilladt, såfremt den berørte person ikke kun anmoder om aktindsigt under civile sager eller handelssager, som reelt er blevet anlagt med henblik på beskyttelse af formuemæssige interesser, der er blevet krænkede som følge af, at kreditinstituttet er trådt i administrativ tvangsløsløshed, men også såfremt den berørte person — netop med henblik på at klarlægge den konkrete mulighed for et positivt udfald af disse civile sager og handelssager — forud for anlæggelse heraf indleder en procedure for en retsinstans, som af staten er tildelt kompetencen til at beskytte retten til aktindsigt og gennemsigtighed netop med henblik på fuld beskyttelse af retten til forsvar og sagsanlæg, i særdeleshed når der er tale om en opsparer, som allerede har lidt tab som følge af *burden sharing* i forbindelse med insolvensproceduren vedrørende det kreditinstitut, hvor opsparereren havde deponeret sin opsparing?

⁽¹⁾ EUT L 287, s. 63.

⁽²⁾ EUT L 176, s. 338.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 23. november 2016 — Enzo Di Puma mod Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Sag C-596/16)

(2017/C 063/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Enzo Di Puma

Sagsøgt: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at en endelig konstatering af, at den adfærd, der udgør den strafferetlige overtrædelse, ikke foreligger, er til hinder for, at der — uden behov for yderligere vurderinger foretaget af den nationale ret — indledes eller fortsættes endnu en retsforfølgelse for samme forhold med henblik på at pålægge sanktioner, der henset til deres karakter og strenghed skal kvalificeres som strafferetlige?
- 2) Skal den nationale ret ved vurdering af, hvorvidt sanktionerne er effektive, rimelige og præventive, tage højde for strafgrænserne i direktiv 2014/57/EU ⁽¹⁾ med hensyn til konstateringen af tilsidesættelse af princippet *ne bis in idem* som fastlagt i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16.4.2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (EUT L 173, s. 179).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den
23. november 2016 — Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob) mod Antonio Zecca**

(Sag C-597/16)

(2017/C 063/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Sagsøgt: Antonio Zecca

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at en endelig konstatering af, at den adfærd, der udgør den strafferetlige overtrædelse, ikke foreligger, er til hinder for, at der — uden behov for yderligere vurderinger foretaget af den nationale ret — indledes eller fortsættes endnu en retsforfølgelse for samme forhold med henblik på at pålægge sanktioner, der henset til deres karakter og strengthed skal kvalificeres som strafferetlige?
- 2) Skal den nationale ret ved vurdering af, hvorvidt sanktionerne er effektive, rimelige og præventive, tage højde for strafgrænserne i direktiv 2014/57/EU ⁽¹⁾ med hensyn til konstateringen af tilsidesættelse af princippet *ne bis in idem* som fastlagt i artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/57/EU af 16.4.2014 om strafferetlige sanktioner for markedsmissbrug (direktivet om markedsmissbrug) (EUT L 173, s. 179).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den
28. november 2016 — Presidenza del Consiglio dei Ministri m.fl. mod Nello Grassi m.fl.**

(Sag C-616/16)

(2017/C 063/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Gianni Pantuso, Angelo Tralongo og Maria Michela D'Alessandro

Sagsøgt: Nello Grassi, Carmela Amato, Università degli Studi di Palermo, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero della Salute og Ministero dell'Istruzione, dell'Università e della Ricerca

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 82/76/EØF ⁽¹⁾, der opsummerede direktiv 75/362/EØF ⁽²⁾ og 75/363/EØF ⁽³⁾, fortolkes således, at dets anvendelsesområde også omfatter speciallægeuddannelser såvel på heltids- som på deltidsbasis, der allerede var påbegyndt og fortsatte efter den 31. december 1982, dvs. den frist i henhold til artikel 16 i direktiv 82/76/EØF, inden for hvilken medlemsstaterne skulle træffe foranstaltninger for at efterkomme direktivet?

Såfremt spørgsmål a) besvares bekræftende:

- 2) Skal bilaget til »samordningsdirektivet« 75/363/EØF, som blev tilføjet ved artikel 13 i direktiv 82/76/EØF, der opsummerede direktiv 75/362/EØF og 75/363/EØF, fortolkes således, at spørgsmålet om, hvorvidt pligten til aflønning med et passende beløb med hensyn til læger under speciallægeuddannelser, der allerede var påbegyndt den 31. december 1982, gælder, afhænger af opfyldelsen af pligten til at omorganisere uddannelserne eller sørge for, at de under alle omstændigheder er i overensstemmelse med bestemmelserne i de førnævnte direktiver?
- 3) Gælder pligten til aflønning med et passende beløb med hensyn til læger, der opnåede specialistbeviser ved uddannelser, der allerede var påbegyndt, men endnu ikke afsluttet den 1. januar 1983, for så vidt angår uddannelsens samlede varighed eller alene for perioden efter den 31. december 1982 og i givet fald på hvilke betingelser?

-
- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 82/76/EØF af 26.1.1982 om ændring af direktiv 75/362/EØF om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 75/363/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som læge (EFT L 43, s. 21).
- ⁽²⁾ Rådets direktiv 75/362/EØF af 16.6.1975 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for læger omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser (EFT L 167, s. 1).
- ⁽³⁾ Rådets direktiv 75/363/EØF af 16.6.1975 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som læge (EFT L 167, s. 14).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Corte suprema di cassazione (Italien) den 28. november 2016 — Presidenza del Consiglio dei Ministri mod Giovanna Castellano m.fl.

(Sag C-617/16)

(2017/C 063/23)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Sagsøgt: Giovanna Castellano, Maria Concetta Pandolfo, Antonio Marletta, Vito Mannino, Olga Gagliardo, Emilio Nardi, Maria Catania, Massimo Gallucci, Giovanna Pischetta og Giambattista Gagliardo

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal direktiv 82/76/EØF ⁽¹⁾, der opsummerede direktiv 75/362/EØF ⁽²⁾ og 75/363/EØF ⁽³⁾, fortolkes således, at dets anvendelsesområde også omfatter speciallægeuddannelser såvel på heltids- som på deltidsbasis, der allerede var påbegyndt og fortsatte efter den 31. december 1982, dvs. den frist i henhold til artikel 16 i direktiv 82/76/EØF, inden for hvilken medlemsstaterne skulle træffe foranstaltninger for at efterkomme direktivet?

Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende:

- 2) Skal bilaget til »samordningsdirektivet« 75/363/EØF, som blev tilføjet ved artikel 13 i direktiv 82/76/EØF, der opsummerede direktiv 75/362/EØF og 75/363/EØF, fortolkes således, [org. s. 12] at spørgsmålet om, hvorvidt pligten til aflønning med et passende beløb med hensyn til læger under speciallægeuddannelse, der allerede var påbegyndt den 31. december 1982, gælder, afhænger af opfyldelsen af pligten til at omorganisere uddannelserne eller sørge for, at de under alle omstændigheder er i overensstemmelse med bestemmelserne i de førnævnte direktiver?
- 3) Gælder pligten til aflønning med et passende beløb med hensyn til læger, der opnåede specialistbeviser ved uddannelser, der allerede var påbegyndt, men endnu ikke afsluttet den 1. januar 1983, for så vidt angår uddannelsens samlede varighed eller alene for perioden efter den 31. december 1982 og i givet fald på hvilke betingelser?

-
- ⁽¹⁾ Rådets direktiv 82/76/EØF af 26.1.1982 om ændring af direktiv 75/362/EØF om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser, og om ændring af direktiv 75/363/EØF om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som læge (EFT L 43, s. 21).
- ⁽²⁾ Rådets direktiv 75/362/EØF af 16.6.1975 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for læger omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser (EFT L 167, s. 1).
- ⁽³⁾ Rådets direktiv 75/363/EØF af 16.6.1975 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som læge (EFT L 167, s. 14).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Helsingin hallinto-oikeus (Finland) den 7. december 2016 — Anstar Oy mod Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) og Ympäristöministeriö

(Sag C-630/16)

(2017/C 063/24)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Helsingin hallinto-oikeus (Finland)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anstar Oy

Sagsøgte: Turvallisuus- ja kemikaalivirasto (Tukes) og Ympäristöministeriö

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal standardiseringsmandat M/120 og den på grundlag af dette udstedte harmoniserede standard EN 1090-1 (:2009 +A1:2011) fortolkes således, at de i Tukes' afgørelses nr. 1-4 anførte produkter til fastgørelse i beton før hærdning (ophængningssystemer, som anvendes til at fastgøre skalelementer og murværkskonsoller til bygningers ramme-konstruktion, visse ankerbolte, ankerplader og standardstålkomponenter, vindafstivningssystemer, søjle- og vægsko samt altantilslutninger) ikke er omfattet af dets anvendelsesområde?
- 2) Byggevareforordningen ⁽¹⁾, Kommissionens standardiseringsmandater, som er nævnt i den foreliggende sag, eller EU-retten på anden måde til hinder for den fortolkning, som Tukes har foretaget, og hvorefter de nævnte produkter ikke er omfattet af anvendelsesområdet for standardiseringsmandat M/120 og standarden EN 1090-1?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9.3.2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT 2011, L 88, s. 5).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Østre Landsret (Danmark) den 19. december 2016,
A/S Bevola og Jens W. Trock ApS mod Skatteministeriet**

(Sag C-650/16)

(2017/C 063/25)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Østre Landsret

Parter

Sagsøgere: A/S Bevola og Jens W. Trock ApS

Sagsøgte: Skatteministeriet

Præjudicielt spørgsmål

Er TEUF artikel 49 til hinder for en national beskatningsordning som den i hovedsagen omhandlede, der medfører, at der er mulighed for fradrag for tab i indenlandske filialer, mens der ikke er mulighed for fradrag for tab i filialer beliggende i andre medlemsstater, heller ikke under betingelser svarende til Domstolens dom i sag C-446/03 ⁽¹⁾, Marks & Spencer, præmis 55-56, medmindre koncernen har valgt international sambeskatning på vilkår som angivet i hovedsagen?

⁽¹⁾ (EU:C:2005:763)

**Sag anlagt den 23. december 2016 — Europa-Kommissionen mod Det Forenede Kongerige
Storbritannien og Nordirland**

(Sag C-669/16)

(2017/C 063/26)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Norris-Usher og C. Hermes, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 1, i og bilag II og III til direktiv 92/43/EØF om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter ⁽¹⁾, idet det ikke har udpeget lokaliteter med henblik på beskyttelse af arten *phocoena phocoena* (marsvin).
- Det fastslås, at Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ligeledes har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til samme direktivs artikel 3, stk. 2, idet det tilsvarende har undladt at bidrage til oprettelsen af Natura 2000-netværket i forhold til andelen af levestederne for arten marsvin (*phocoena phocoena*), der er repræsenteret på dets område.
- Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Marsvinet (*phocoena phocoena*) er en akvatisk cetacea-art, der er opført i bilag II til habitatdirektivet som en dyreart af fællesskabsbetydning, der kræver udpegning af særlige bevaringsområder. En væsentlig bestand af arten inden for Den Europæiske Union befinder sig i havområder, hvor Det Forenede Kongerige udøver suveræne rettigheder.

I henhold til artikel 3, stk. 2, og artikel 4, stk. 1, i samt bilag II og III til habitatdirektivet, skal de medlemsstater, i hvis havområder der befinder sig marsvin, foreslå lokaliteter med henblik på deres beskyttelse, og derved bidrage til oprettelsen af Natura 2000-netværket. Ifølge Domstolens praksis skal listen over lokaliteter, der foreslås, være udtømmende.

Det Forenede Kongerige har ikke foreslået tilstrækkeligt mange lokaliteter for marsvin.

(¹) EFT 1992, L 206, s. 7.

Appel iværksat den 4. januar 2017 af Den Tjekkiske Republik til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 20. oktober 2016 i sag T-141/15, Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen

(Sag C-4/17 P)

(2017/C 063/27)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: Den Tjekkiske Republik (ved M. Smolek, J. Vlácil og J. Pavliš, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Sagens genstand/Angående

Appel til prøvelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 20. oktober 2016 i sag T-141/15, Den Tjekkiske Republik mod Kommissionen (den appellerede dom), hvor Den Tjekkiske Republik havde nedlagt påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/103 (¹) af 16. januar 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (meddelt under dokument C(2015) 53) (den omtvistede afgørelse), for så vidt som udgifter, som Den Tjekkiske Republik har afholdt i perioden 2010-2012, og som beløber sig til i alt 2 123 199,04 EUR herved udelukkes.

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- Den omtvistede afgørelse annulleres, for så vidt som den udelukker udgifter på i alt 2 123 199,04 EUR, som Den Tjekkiske Republik har afholdt.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for sin kassationsanke fremsat tre anbringender.

Det første appelanbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 11 i Rådets forordning (EF) nr. 479/2008 ⁽²⁾ af 29. april 2008 om den fælles markedsordning for vin (herefter forordning nr. 479/2008), for så vidt som Retten påstår at have begået en retlig fejl, idet den fastslog, at forordningens artikel 11 ikke omfattede foranstaltninger til beskyttelse af vinstokke mod skader forårsaget af dyr.

Det andet appelanbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 479/2008 og af retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Retten begik i den appellerede dom angiveligt en retlig fejl, idet den fastslog, at Europa-Kommissionen kan fastslå, at visse foranstaltninger i deres helhed ikke var berettigede til finansiering fra Den Europæiske Union, og med denne begrundelse udelukke alle udgifter afholdt i forbindelse med disse foranstaltninger fra finansiering, på trods af den omstændighed, at Europa-Kommissionen selv undersøgte spørgsmålet om disse foranstaltningers berettelse til støtte ved vurderingen af udkastet til støtteprogrammet, og ikke fremsatte nogen indvendinger.

Det tredje appelanbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 31 i Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 ⁽³⁾ af 21. juni 2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik, og efter omstændighederne med artikel 52 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽⁴⁾ af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og med artikel 11 og 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 885/2006 ⁽⁵⁾ af 21. juni 2006 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 for så vidt angår godkendelse af betalingsorganer og andre organer og regnskabsafslutning for EGFL og ELFUL. Retten begik angiveligt en retlig fejl i den appellerede dom, idet den fastslog, at Europa-Kommissionen kunne udelukke udgifter vedrørende en periode, hvor Den Tjekkiske Republik var forhindret i at give udtryk for sine synspunkter, fra EU-finansiering, under den procedure, der er foreskrevet for finansielle korrektioner vedrørende landbrug.

⁽¹⁾ EUT 2015, L 16, s. 33.

⁽²⁾ EUT 2008, L 148, s. 1.

⁽³⁾ EUT 2013, L 209, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT 2013, L 347, s. 549.

⁽⁵⁾ EUT 2006, L 171, s. 90.

Appel iværksat den 5. januar 2017 af ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 27. april 2016 i sag T-154/14, ANKO mod Europa-Kommissionen

(Sag C-6/17 P)

(2017/C 063/28)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (ved advokat Stavroula Paliou)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Dommen afsagt af Retten den 27. april 2016 i sag T-154/14 ophæves, og sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet realitetsbehandling.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anfægtet dommen afsagt af Retten den 27. april 2016 i sag T-154/14 og har gjort gældende, at denne dom indeholder retlige vurderinger, der er i strid med EU-retlige bestemmelser.

Det er appellants opfattelse, at den appellerede dom skal ophæves af følgende årsager:

- i) For det første hvad angår de bestemmelser, der finder materiel anvendelse, som følge af retlige fejl og processuelle uregelmæssigheder, som den appellerede dom er behæftet med;
- ii) for det andet som følge af retlige fejl vedrørende de bestemmelser, der for søgsmålet fastsætter regler for genstanden og bevisbyrden, og for så vidt angår svarskriftet hvad angår fordelingen af bevisbyrden.

I denne forbindelse fremsættes følgende appelanbringender:

I) vedrørende retlige fejl og processuelle uregelmæssigheder:

- 1) første appelanbringende: åbenbart utilstrækkelig begrundelse.
- 2) andet appelanbringende: retlige fejl og urigtig begrundelse.

II) vedrørende de retlige fejl og de bestemmelser, der fastsætter regler for genstanden og bevisbyrden:

- 3) tredje appelanbringende: retlige fejl vedrørende søgsmålets genstand og bevisbyrde.
- 4) fjerde appelanbringende: retlige fejl vedrørende fordelingen af bevisbyrden for Kommissionens svarskrift.

Appel iværksat den 5. januar 2017 af ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias til prøvelse af dom afsagt af Retten (Tredje Afdeling) den 27. april 2016 i sag T-155/14, ANKO mod Europa-Kommissionen

(Sag C-7/17 P)

(2017/C 063/29)

Processprog: græsk

Parter

Appellant: ANKO A.E. Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (ved advokat Stavroula Paliou)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Rettens dom af 27. april 2016 i sag T-155/14 ophæves, og sagen hjemvises til Retten til realitetsbehandling.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten gør gældende, at Rettens dom af 27. april 2016 i sag T-155/14 indeholder retlige konklusioner, som er i strid med EU-retten, og anfægter dem ved denne appel.

Ifølge appellanten skal den appellerede dom ophæves,

- i. for det første fordi den, henset til de materielretlige bestemmelser, der finder anvendelse, indeholder retlige fejl og er behæftet med proceduremæssige uregelmæssigheder, som vedrører begrundelsen for denne dom
- ii. for det andet fordi den, henset til, for så vidt angår søgsmålet i første instans, reglerne vedrørende genstanden for bevisførelsen og bevisbyrden og, for så vidt angår modkravet, reglerne vedrørende fordelingen af bevisbyrden, indeholder retlige fejl.

I denne sammenhæng har appellanten fremsat følgende anbringender til støtte for appellen:

- I. Med hensyn til den retlige fejl og de proceduremæssige uregelmæssigheder:
 - 1) Første appelanbringende: fuldstændigt manglende begrundelse.
 - 2) Andet appelanbringende: retlig fejl og selvmodsigende begrundelse.
- II. Med hensyn til den retlige fejl og reglerne vedrørende genstanden for bevisførelsen og bevisbyrden:
 - 3) Tredje appelanbringende: retlig fejl med hensyn til genstanden for bevisførelsen og bevisbyrden for så vidt angår søgsmålet i første instans.
 - 4) Fjerde appelanbringende: retlig fejl med hensyn til fordelingen af bevisbyrden for så vidt angår Kommissionens modkrav.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 10. november 2016 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik, støttet af Kongeriget Spanien og Kongeriget Nederlandene

(Sag C-495/15 P) ⁽¹⁾

(2017/C 063/30)

Processprog: portugisisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 371 af 9.11.2015.

RET TEN

Rettens dom af 13. januar 2017 — Deza mod ECHA

(Sag T-189/14) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter, som ECHA er i besiddelse af, der indeholder oplysninger, som er indgivet inden for rammerne af proceduren vedrørende ansøgning om godkendelse af anvendelse af stoffet bis(2-ethylhexyl)phtalat (DEHP) — afgørelse om at udbrede visse oplysninger, som sagsøgeren anser for at være fortrolige — undtagelse vedrørende beskyttelsen af forretningsmæssige interesser — begrebet privatliv — ejendomsret — begrundelsespligt)

(2017/C 063/31)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Deza, a.s. (Valašské Meziříčí, Den Tjekkiske Republik) (ved advokat P. Dejl)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (først ved A. Iber, T. Zbihlej og M. Heikkilä, som befuldmægtigede, derefter ved M. Heikkilä, C. Buchanan og W. Broere, som befuldmægtigede, bistået af advokat M. Mašková)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved F. Clotuche-Duvieusart, P. Ondrůšek og K. Talabér-Ritz, som befuldmægtigede) og ClientEarth, London (Det Forenede Kongerige), Det Europæiske Miljøkontor (EEB), (Bruxelles, Belgien) og Vereniging Health Care Without Harm Europe, (Rijswijk, Nederlandene) (ved advokat B. Klooststra)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annullation af ECHA's afgørelser af 24. januar 2014 vedrørende udbredelse af visse oplysninger, som sagsøgeren har indgivet inden for rammerne af proceduren vedrørende ansøgning om godkendelse af at anvende stoffet bis(2-ethylhexyl)phtalat (DEHP)

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.
- 2) Deza, a.s. bærer sine egne omkostninger og betaler de af ECHA afholdte omkostninger, herunder dem, der opstod i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.
- 4) ClientEarth, Det Europæiske Miljøkontor (EEB) og Vereniging Health Care Without Harm Europe bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 194 af 24.6.2014.

Rettens dom af 17. januar 2017 — QuaMa Quality Management mod EUIPO — Microchip Technology (medialbo)

(Sag T-225/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket medialbo — det ældre EU-ordmærke MediaLB — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — Artikel 41, stk. 1, i forordning nr. 207/2009 — indførelse i registret af overdragelse af et varemærke — Artikel 17, stk. 7, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 063/32)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: QuaMa Quality Management GmbH (Glashütten, Tyskland) (ved advokat C. Russ)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Microchip Technology, Inc. (Chandler, Arizona, Forenede Stater) (ved advokat C. Bergmann)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 19. februar 2015 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1809/2014-4 og R 1680/2014-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Microchip Technology og M. Alexander Bopp

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) QuaMa Quality Management GmbH betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 228 af 13.7.2015.

Rettens dom af 24. november 2016 — Speciality Drinks mod EUIPO — William Grant (CLAN)

(Sag T-250/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-ordmærket CLAN — det ældre EU-ordmærke CLAN MACGREGOR — relativ registreringshindring — Artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — risiko for forveksling — lighed mellem de af de omtvistede tegn omfattede varer — relevant kundekreds — kriteriernes indbyrdes afhængighed — beføjelse til at omgøre — Artikel 65, stk. 3, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 063/33)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Speciality Drinks Ltd (London, Forenede Kongerige) (ved barrister G. Pritchard)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Vuijst, A. Folliard-Monguiral og M. Rajh, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: William Grant & Sons Ltd (Dufftown, Forenede Kongerige) (ved solicitors J. Cormack og G. Anderson)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 5. marts 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 220/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem William Grant & Sons og Speciality Drinks.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Speciality Drinks Ltd betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 245 af 27.7.2015.

Rettens dom af 19. januar 2017 — Morgan & Morgan mod EUIPO — Grupo Morgan & Morgan (Morgan & Morgan)

(Sag T-399/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Morgan & Morgan — det ældre EU-figurmærke MMG TRUST MIEMBRO DEL GRUPO MORGAN & MORGAN — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 063/34)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Morgan & Morgan Srl International Insurance Brokers (Conegliano, Italien) (ved advokaterne F. Caricato og F. Gatti)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo og C. Martini, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Grupo Morgan & Morgan (Panama, Panama)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 7. maj 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1657/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Grupo Morgan & Morgan og Morgan & Morgan International Insurance Brokers.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Morgan & Morgan Srl International Insurance Brokers betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 311 af 21.9.2015.

Rettens dom af 17. januar 2017 — Cofely Solelec m.fl. mod Parlamentet(Sag T-419/15) ⁽¹⁾**(Offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-bygningen i Luxembourg — annullation af udbudsproceduren — begrundelsespligt — markedsværdi — åbenbart urigtigt skøn)**

(2017/C 063/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Cofely Solelec (Esch-sur-Alzette, Luxembourg), Mannelli & Associés SA (Bertrange, Luxembourg) og Cofely Fabricom (Bruxelles, Belgien) (ved advokat S. Marx)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved L. Chrétien og M. Mraz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand i henhold til artikel 263 TEUF om annullation af de afgørelser, der er indeholdt i skrivelserne med referencenumrene D(2015) 24297 og D(2015) 28116 af henholdsvis den 29. maj 2015 og 11. juni 2015, truffet af Europa-Parlamentets Generaldirektorat for Infrastruktur og Logistik, hvorved sagsøgerne fik meddelelse om, at udbudsproceduren med referencen INLO-D-UPIL-T-14-AO4 for parti 75 med overskriften »Elektricitet — strøm« vedrørende projektet om udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-bygningen i Luxembourg (Luxembourg) blev annulleret.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Cofely Solelec, Mannelli & Associés SA og Cofely Fabricom betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 12.10.2015.

Rettens dom af 19. januar 2017 — Stock Polska mod EUIPO — Lass & Steffen (LUBELSKA)(Sag T-701/15) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket LUBELSKA — ældre nationalt ordmærke Lubeca — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — kundekredsens opmærksomhedsniveau — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2017/C 063/36)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Stock Polska sp. z o.o. (Warszawa, Polen) (ved advokat T. Gawrylczyk)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Lass & Steffen GmbH Wein- und Spirituosen-Import (Lübeck, Tyskland) (ved advokat R. Kunz-Hallstein)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. september 2015 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1788/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Lass & Steffen Wein- und Spirituosen-Import og Stock Polska

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Stock Polska sp. z o.o. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Rettens dom af 17. januar 2017 — Netguru mod EUIPO (NETGURU)

(Sag T-54/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket NETGURU — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 063/37)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Netguru sp. z o.o. (Poznań, Polen) (først ved advokat K. Jarosiński, derefter ved advokaterne T. Grzybkowski, T. Guzek og M. Jackowski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. december 2015 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 144/2015-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet NETGURU som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Netguru sp. z o.o. betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Rettens dom af 18. januar 2017 — Wieromiejczyk mod EUIPO (Tasty Puff)(Sag T-64/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket Tasty Puff — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 063/38)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Michał Wieromiejczyk (Pabianice, Polen (ved advokat R. Rumpel)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved E. Śliwińska og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. november 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 3058/2014-5) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet Tasty Puff som EU-varemærke

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Michał Wieromiejczyk betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Rettens dom af 19. januar 2017 — Europa-Kommissionen mod Frieberger og Vallin(Sag T-232/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — pensioner — ændring af vedtægten — forhøjelse af pensionsalderen — afgørelse om afslag på fornyet vurdering af godskrivningen af pensionsrettigheder — princippet *ne ultra petita* — retlig fejl — begrundelsespligt)

(2017/C 063/39)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved G. Berscheid og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Jürgen Frieberger (Woluwe-Saint-Lambert, Belgien) og Benjamin Vallin (Saint-Gilles, Belgien) (ved advokaterne J.-N. Louis og N. de Montigny)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Tredje Afdeling) den 2. marts 2016, Frieberger og Vallin mod Kommissionen (F-3/15, EU:F:2016:26), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Tredje Afdeling) den 2. marts 2016, Frieberger og Vallin mod Kommissionen (F-3/15), ophæves.

- 2) Det af Jürgen Frieberger og Benjamin Vallin anlagte søgsmål ved Personaleretten i sag F-3/15 afvises.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med appelsagen.
- 4) Jürgen Frieberger og Benjamin Vallin betaler sagsomkostningerne i sagen for Personaleretten, herunder de af Europa-Kommissionen afholdte sagsomkostninger.

(¹) EUT C 243 af 4.7.2016.

Sag anlagt den 15. december 2016 — MS mod Kommissionen

(Sag T-314/16)

(2017/C 063/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: MS (Castries, Frankrig) (ved advokaterne L. Levi og M. Vandenbussche)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgerne gives medhold.
- Europa-Kommissionens afgørelse truffet den 2. februar 2016 om afslag på aktindsigt og afgørelse truffet den 19. april 2016, hvorved dette afslag blev bekræftet, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade, der er en følge af dennes forsømmelige handling, og som efter ret og billighed er opgjort til 20 000 EUR.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for sit søgsmål har sagsøgeren fremsat et enkelt anbringende, der vedrører tilsidesættelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43), og navnlig af dennes artikel 2 og 4.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen støttet sit afslag på aktindsigt i de ønskede dokumenter på to undtagelser i artikel 4 i forordning nr. 1049/2001, nemlig dels beskyttelsen af privatlivets fred og den enkeltes integritet, dels beskyttelsen af retslige procedurer. Kommissionen har imidlertid ikke godtgjort, at udbredelsen af de nævnte dokumenter ville være til skade for privatlivets fred og den enkeltes integritet for de personer, der er nævnt i de omhandlede dokumenter. Udleveringen af de personoplysninger, som disse dokumenter indeholder, er desuden absolut nødvendig for at kunne forstå anklagerne mod sagsøgeren. Uden denne mulighed kan sagsøgeren ikke drage fordel af princippet om ligestilling af parterne, og er ikke i stand til på passende vis af forberede et forsvar. Det er derimod nødvendigt, begrundet og forholdsmæssigt i forhold til princippet om god forvaltning, beskyttelsen af retten til forsvar og beskyttelsen af sagsøgerens privatliv at give aktindsigt i dokumenterne og i de personoplysninger, de indeholder. Kommissionen skader så meget desto mere sagsøgerens privatliv, for så vidt som den ikke behandler personoplysningerne vedrørende sagsøgeren loyalt.

Subsidiært har sagsøgeren fremhævet, at undtagelserne i henhold til artikel 4 kun er til hinder for udbredelse af det dokument, der begæres indsigt i, når en offentlig interesse ikke begrundes denne udbredelse. Sagsøgeren er af den opfattelse, at de grundlæggende rettigheder, navnlig retten til forsvar, er af en sådan art, at de udgør en sådan offentlig interesse.

I sit afslag på den genfremsatte begæring begrænsede Kommissionen sig til at give en helt generel begrundelse, eftersom den ikke forklarede, hvordan en delvis aktindsigt i de nævnte dokumenter ville kunne bringe beskyttelsen af personoplysninger og privatlivets fred for de personer, der er nævnt heri, i fare.

Sagsøgeren har endelig anført, at de af Kommissionen begåede ulovligheder udgør en række fejl, der har påført sagsøgeren en faktisk og reel skade.

Sag anlagt den 15. december 2016 — Nf Nails In Vogue mod EUIPO — Nails & Beauty (NAILS FACTORY)

(Sag T-886/16)

(2017/C 063/41)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Nf Nails In Vogue, SL (Arganda del Rey, Spanien) (ved advokat L. Jáudenes Sánchez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nails & Beauty Vertriebs GmbH (Kiel, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Nails & Beauty Vertriebs GmbH

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »NAILS FACTORY« — registreringsansøgning nr. 13 528 336

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. oktober 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 202/2016-1)

Påstande

- Søgsmålet antages til realitetsbehandling.
- Den anfægtede afgørelse annulleres, idet den af indsigelsesafdelingen vedtagne afgørelse opretholdes.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder omkostningerne forbundet med sagens behandling ved appelkammeret.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 12. december 2016 — Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen**(Sag T-890/16)**

(2017/C 063/42)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøgere: Scandlines Danmark ApS (København, Danmark) og Scandlines Deutschland GmbH (Hamborg, Tyskland) (ved advokat L. Sandberg-Mørch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse af 30. september 2016 (den anfægtede afgørelse) om støtteforanstaltninger, der blev indrømmet visse tredjemænd vedrørende planlægningen, etableringen og driften af den faste forbindelse over Femern Bælt, annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat ti anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at den potentielle overkompensation i forbindelse med jernbanetaksterne udgør eksisterende statsstøtte, som blev godkendt med afgørelsen om etablering.
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at den vederlagsfri brug af statslig ejendom udgør eksisterende statsstøtte, som blev godkendt med afgørelsen om etablering.
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at de statslige garantier til den omhandlede tredjemand udgør eksisterende statsstøtte, som blev godkendt med afgørelsen om planlægning.
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at kapitalindsprøjtningerne udgør eksisterende støtte, som blev godkendt med afgørelsen om planlægning.
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at de statslige lån udgør eksisterende støtte, som blev godkendt med afgørelsen om planlægning.
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at den statsstøtte, der oversteg det beløb, som blev godkendt med afgørelsen om planlægning, udgør eksisterende støtte.
7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at skattefordelene udgør eksisterende støtte, som blev godkendt med afgørelsen om planlægning.
8. Med det ottende anbringende gøres gældende, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at fastslå, at de anfægtede støtteforanstaltninger vedrørende planlægningsfasen blev godkendt i afgørelsen om etablering.
9. Med det niende anbringende gøres gældende, at Kommissionen har tilsidesat sin pligt til at indlede den formelle undersøgelsesprocedure.
10. Med det tiende anbringende gøres gældende, at Kommissionen ikke har opfyldt sin begrundelsespligt.

Sag anlagt den 12. december 2016 — Scandlines Danmark og Scandlines Deutschland mod Kommissionen

(Sag T-891/16)

(2017/C 063/43)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Scandlines Danmark ApS (København, Danmark) og Scandlines Deutschland GmbH (Hamborg, Tyskland) (ved advokat L. Sandberg-Mørch)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgernes påstande

- Det fastslås, at sagsøgte retsstridigt har undladt at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 265 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, idet den undlod at tage stilling til sagsøgerens klage af 5. juni 2014 vedrørende statsstøtte, der blev indrømmet til finansiering af den faste forbindelse over Femern bælt.
- Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger, herunder omkostninger afholdt af sagsøgerne i forbindelse med sagen, selv hvis Kommissionen efter anlæggelsen af sagen træffer foranstaltninger, som efter Rettens opfattelse vil fjerne behovet for en afgørelse, eller hvis Retten afviser at realitetsbehandle søgsmålet.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at Kommissionen har udvist passivitet som omhandlet i artikel 265 TEUF med hensyn til den tildeling af statsstøtte i form af potentiel overkompensation for de ikke-kommercielle jernbanetakster, der skulle betales af den danske nationale jernbaneoperatør DSB til den omhandlede tredjemand for brugen af den faste forbindelse (anlægsfasen).
2. Med det andet anbringende gøres gældende, at Kommissionen har udvist passivitet som omhandlet i artikel 265 TEUF med hensyn til den tildeling af statsstøtte i form af en vederlagsfri brug af statslig ejendom, der blev indrømmet den berørte tredjemand i forbindelse med etableringen af den faste forbindelse (anlægsfasen).
3. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Kommissionen har udvist passivitet som omhandlet i artikel 265 TEUF med hensyn til tildeling af statsstøtte i form af statslige garantier til den berørte tredjemand, idet dette ikke blev tilladt i afgørelsen om planlægning (planlægningsfasen).
4. Med det fjerde anbringende gøres gældende, at Kommissionen har udvist passivitet som omhandlet i artikel 265 TEUF med hensyn til tildelingen af statsstøtte i form af kapitalindsprøjtninger til den berørte tredjemand, der gik ud over, hvad der blev godkendt i afgørelsen om planlægning (planlægningsfasen).
5. Med det femte anbringende gøres gældende, at Kommissionen har udvist passivitet som omhandlet i artikel 265 TEUF med hensyn til tildeling af statsstøtte i form af statslige lån til de berørte tredjemænd, mens afgørelsen om planlægning kun tillod ydelser af statslige garantier (planlægningsfasen).
6. Med det sjette anbringende gøres gældende, at Kommissionen har udvist passivitet som omhandlet i artikel 265 TEUF med hensyn til tildelingen af statsstøtte i form af statslige lån til de berørte tredjemænd, der var større end det beløb, der blev tilladt i afgørelsen om planlægning (planlægningsfasen).

7. Med det syvende anbringende gøres gældende, at Kommissionen har udvist passivitet som omhandlet i artikel 265 TEUF med hensyn til tildeling af statsstøtte i form af skattefordele til de berørte tredjemænd, som ikke var godkendt i afgørelsen om planlægning (planlægningsfasen).

Sag anlagt den 21. december 2016 — Labiri mod EØSU og Regionsudvalget

(Sag T-904/16)

(2017/C 063/44)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Vassiliki Labiri (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J.-N. Louis og N. De Montigny)

Sagsøgt: Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) og Den Europæiske Unions Regionsudvalg

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet af Regionsudvalgets generalsekretær den 11. maj 2016 om at omplacere sagsøgeren som administrator ved direktoratet for oversættelse til gennemførelse af forliget i sag F-33/15 annulleres.
- EØSU har gjort sig skyldig i magtfordrejning og har tilsidesat sin loyalitetspligt over for sagsøgeren ved forsætligt at vildlede denne om rækkevidden af den aftale, der blev indgået mellem parterne den 4. februar 2016.
- EØSU og Regionsudvalget tilpligtes at betale sagens omkostninger in solidum.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 266 TEUF, for så vidt som den anfægtede afgørelse blev truffet i åbenbar modstrid med det forlig, der blev indgået i sag F-33/15, Labiri mod EØSU.
2. Andet anbringende vedrører magtfordrejning, for så vidt som sagsøgeren forsætligt blev vildledt om rækkevidden af den mellem parterne indgåede aftale og nærmere bestemt om de to udvalgs fortolkning af aftalens ordlyd.

Sag anlagt den 22. december 2016 — Schwenk Zement mod Kommissionen

(Sag T-907/16)

(2017/C 063/45)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Schwenk Zement KG (Ulm, Tyskland) (ved advokaterne U. Soltész, M. Raible og G. Wecker)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det foreliggende annulationssøgsmål er rettet mod Kommissionens afgørelse C(2016) 6591 final (sag M.7878 — HeidelbergCement/Schwenk/Cemex Hungary/Cemex Croatia (EUT 2016, C 374, s. 1)).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af artikel 1 i forordning (EF) nr. 139/2004⁽¹⁾, evt. sammenholdt med punkt 147 i Kommissionens konsoliderede meddelelse om jurisdiktion efter forordning nr. 139/2004 (herefter »den konsoliderede meddelelse«).

Sagsøgeren har i forbindelse med det første anbringende gjort gældende, at Kommissionen ikke havde kompetence til at behandle den omtvistede fusion. Såfremt sagsøgeren med rette var blevet anset for ikke at være en deltagende virksomhed, ville de tærskler, der er fastsat vedrørende omsætning i artikel 1 i forordning (EF) nr. 139/2004, ikke være opfyldt.

2. Andet anbringende vedrører en manglende begrundelse.

Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen ganske vist har henvist til den særlige situation, der er omhandlet i punkt 147 i den konsoliderede meddelelse, men ikke har godtgjort, at betingelserne derfor rent faktisk var opfyldt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 af 20.1.2004 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EUT 2004, L 24, s. 1).

Sag anlagt den 22. januar 2016 — RRTec mod EUIPO — Mobotec (RROFA)**(Sag T-912/16)**

(2017/C 063/46)

*Stævningen er affattet på polsk***Parter**

Sagsøger: RRTec sp. z.o.o. (Gliwice, Polen) (ved advokat T. Gawrylczyk)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Mobotec AB (Göteborg, Sverige)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: RRTec sp. z.o.o.

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »RROFA« — registreringsansøgning nr. 12 699 534

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. oktober 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 2392/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra a) og b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 23. december 2016 — Fininvest og Berlusconi mod ECB**(Sag T-913/16)**

(2017/C 063/47)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøgere: Finanziaria d'Investimento Fininvest SpA (Fininvest) (Rom, Italien) og Silvio Berlusconi (Rom) (ved advokaterne R. Vaccarella, A. Di Porto, M. Carpinelli og A. Saccucci)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank

Sagsøgernes påstande

- Afgørelsen af 25. oktober 2016, hvorved Den Europæiske Centralbank »modsatte sig købernes erhvervelse af en kvalificeret deltagelse i målselskabet«, annulleres.
- Den Europæiske Centralbank tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagen er anlagt til prøvelse af en afgørelse vedtaget af Den Europæiske Centralbank den 25. oktober 2016 (ECB/SSM/20016-7LVZJ6XRJE7VNZ4UBX81/4) i henhold til artikel 22 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT 2013, L 176, s. 338) (herefter »CRD IV«), artikel 1, stk. 5, artikel 4, stk. 1, litra c), og artikel 15, stk. 3, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT 2013, L 287, s. 63) (herefter »SSM-forordningen«), artikel 87 i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (EUT 2014, L 141, s. 1) (herefter »SSM-rammeforordningen«), og artikel 19, 22 og 25 i Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia (den konsoliderede lovtekst vedrørende lovene om bank- og kreditvirksomhed), hvorved Den Europæiske Centralbank modsætter sig Finanziaria d'Investimento Fininvest SpA's erhvervelse af en kvalificeret deltagelse i et kreditinstitut (målselskabet).

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført otte anbringender inddelt i tre grupper.

1. Første anbringende vedrørende fejlagtig anvendelse af artikel 22 og 23 i CDR IV, tilsidesættelse af artikel 1, stk. 5, artikel 4, stk. 1, litra c), og artikel 15 i SSM-forordningen samt artikel 86 og 87 i SSM-rammeforordningen, særligt i relation til artikel 4, stk. 1, artikel 5, stk. 2 og artikel 13, stk. 2, TEU og artikel 127, stk. 6, TEUF, samt vedrørende magtfordrejning.
2. Andet anbringende, som er gjort gældende subsidiært, vedrørende den omstændighed, at den vidtgående anvendelse af CRD IV i det foreliggende tilfælde er i strid med det almindelige princip om, at afledt ret ikke kan have tilbagevirkende kraft.
3. Tredje anbringende vedrørende tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og princippet om retskraften af dom nr. 882 afsagt den 3. marts 2016 af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien), vedrørende virkningerne af en tilladelse til en fusion givet af Banca d'Italia til Fininvest for deltagelse i målselskabet.

— Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at denne første gruppe anbringender vedrører selve forudsætningen for den anfægtede afgørelse og anfægter særligt fortolkningen af CRD IV vedtaget af ECB, som er behæftet med en retlig fejl, ulovligt begrænser de særlige beføjelser, som er tildelt ECB ved SSM-forordningen og ved SSM-rammeforordningen og tilsidesætter den retskraft, som den endelige dom afsagt den 3. marts 2016 af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien) vedrørende deltagelse i målselskabet, allerede har fået på nationalt plan.

4. Fjerde anbringende vedrørende tilsidesættelse af artikel 4, stk. 3, i SSM-forordningen, artikel 23, stk. 1 og 4, i CRD VI og af de almindelige principper om legalitet, retssikkerhed og forvaltningsakters forudsigelighed, for så vidt angår ECB's anvendelse af de nationale gennemførelsesbestemmelser, og tilsidesættelse af de almindelige principper om legalitet og retssikkerhed, for så vidt som ECB har påberåbt sig de *Guidelines for the prudential assessment of acquisitions and increases in holdings in the financial sector* (retningslinjer for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor), som kræves i henhold til direktiv 2007/44/EF, som blev vedtaget i 2008 af komitéerne CESR, CEBS og CEIOPS.

5. Femte anbringende, som er gjort gældende subsidiært, vedrørende tilsidesættelse af væsentlige formforskrifter, i det foreliggende tilfælde manglende undersøgelse og manglende begrundelse for så vidt angår kriteriet om »den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på kreditinstituttet«, som følger af artikel 23, stk. 1, i CRD IV.

6. Sjette anbringende, som er gjort gældende subsidiært, vedrørende tilsidesættelse af det almindelige proportionalitetsprincip for så vidt som den anfægtede afgørelse i det væsentlige har virkninger som en ekspropriationsforanstaltning, idet der pålægges et obligatorisk salg af en væsentlig deltagelse i strid med artikel 16 og 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og de tilsvarende generelle principper i EU-retten, således som disse følger af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner.

— Sagsøgerne har i denne forbindelse gjort gældende, at denne anden gruppe anbringender vedrører ECB's vurdering og tager dels sigte på den fremstilling af den nationale lovgivning, som denne institution har foretaget, dels den manglende konkrete vurdering af »den påtænkte erhververs sandsynlige indflydelse på kreditinstituttet« og den manglende overholdelse af proportionalitetsprincippet for så vidt angår tilsynet.

Den tredje gruppe anbringender vedrører derimod en række alvorlige fejl, som tilsynsproceduren og ECB's endelige afgørelse hævdes at være berørt af.

7. Syvende anbringende vedrørende tilsidesættelse af retten til forsvar, som skulle have været »sikret fuldt ud« (artikel 22, stk. 2, i SSM-forordningen og artikel 32, stk. 1, i SSM-rammeforordningen) og retten til en god forvaltning, som er knæsat i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder, for så vidt som sagsøgerne først for sent fik adgang til sagens akter og ikke har kunnet få kendskab til indholdet af den retsakt fra ECB, på grundlag af hvilken tilladelsesproceduren er indledt. Sagsøgerne har ligeledes påberåbt sig den fejlagtige anvendelse af artikel 32, stk. 1 og 5, i SSM-rammeforordningen.

8. Ottende anbringende vedrørende ulovligheden henset til artikel 277 TEUF af artikel 31, stk. 2, i SSM-rammeforordningen, for så vidt som denne bestemmelse tilsidesætter retten til forsvar sikret ved artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder og de tilsvarende generelle retsprincipper, som følger af medlemsstaternes fælles forfatningsmæssige traditioner.

Sag anlagt den 3. januar 2017 — J.M.-E.V. e hijos mod EUIPO — Masi (MASSI)

(Sag T-2/17)

(2017/C 063/48)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: J.M.-E.V. e hijos, SRL (Granollers, Spanien) (ved advokaterne M. Ceballos Rodríguez og J. Güell Serra)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Alberto Masi (Milano, Italien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: J.M.-E.V. e hijos, SRL

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »MASSI« — EU-varemærkere registrering nr. 414 086

Sagen for EUIPO: Ugyldighedssag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. oktober 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (berigtiget ved afgørelse af 3.11.2016) (sag R 793/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Ugyldighedsbegæringen indgivet af Alberto Masi vedrørende EU-varemærkere registrering nr. 414086 »MASSI« i klasse 12 forkastes.
- EUIPO og Alberto Masi, såfremt han intervenserer i sagen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 56, stk. 3 i forordning nr. 207/2009 (res judicata)
 - Manglende anvendelse af artikel 53, stk. 1, litra a), sammenholdt med artikel 8, stk. 2, litra c), i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 4. januar 2017 — Equivalenza Manufactory mod EUIPO — ITM Entreprises (BLACK LABEL BY EQUIVALENZA)

(Sag T-6/17)

(2017/C 063/49)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Equivalenza Manufactory, SL (Barcelona, Spanien) (ved advokaterne G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal og E. Armero Lavie)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: ITM Entreprises SA (Paris, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger: Equivalenza Manufactory, SL

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelene »BLACK LABEL BY EQUIVALENZA« — registreringsansøgning nr. 13 576 616

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 11. oktober 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 690/2016-2)

Påstande

- De af sagsøgeren nedlagte påstande tages til følge, hvorfor den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og ITM Enterprises tilpligtes at betale sagens omkostninger i deres egenskab af sagsøgt henholdsvis intervenient.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. januar 2017 — John Mills mod EUIPO — Jerome Alexander Consulting (MINERAL MAGIC)

(Sag T-7/17)

(2017/C 063/50)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: John Mills Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved S. Malynicz, QC)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Jerome Alexander Consulting Corp. (Surfside, Florida, De Forenede Stater)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: John Mills Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »MINERAL MAGIC« — EU-varemærkeregistrering nr. 12 151 379

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 5. oktober 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2087/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO og Jerome Alexander Consulting Corp. tilpligtes at bære deres egne omkostninger og betale sagsøgerens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 3, i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 5. januar 2017 — Golden Balls mod EUIPO — Intra-Press (GOLDEN BALLS)

(Sag T-8/17)

(2017/C 063/51)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Golden Balls Ltd (London, Det Forenede Kongerige) (ved M. Edenborough, QC, solicitor M. Hawkins og advokat T. Dolde)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Intra-Press (Boulogne Billancourt, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Golden Balls Ltd

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »GOLDEN BALLS« — registreringsansøgning nr. 6 036 503

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 30. september 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1962/2015-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 8, stk. 5, i forordning nr. 207/2009.
-

Sag anlagt den 11. januar 2017 — Mellifera mod Kommissionen**(Sag T-12/17)**

(2017/C 063/52)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Mellifera eV, Vereinigung für wesensgemäße Bienenhaltung (Rosenfeld, Tyskland) (ved advokat A. Willand)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse Ares (2016) 6306335 af 8. november 2016, modtaget af sagsøgeren den 11. november 2016, annulleres.
- Europa-Kommissionen pålægges at træffe fornyet afgørelse vedrørende sagsøgerens anmodning om intern prøvelse af gennemførelsesforordning (EU) nr. 2016/1056 om forlængelse af godkendelsesperioden for aktivstoffet glyphosat.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 10, stk. 1, sammenholdt med artikel 2, stk. 1, litra g), i forordning (EF) nr. 1367/2006 ⁽¹⁾ og med Århuskonventionen ⁽²⁾.

Sagsøgeren gør inden for rammerne af det første anbringende gældende, at forlængelsen af godkendelsesperioden for aktivstoffet glyphosat er en forvaltningsakt, der kan prøves efter den i artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006 omhandlede procedure.

2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af artikel 17 i forordning (EF) nr. 1107/2009 ⁽³⁾.

- Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen ikke var beføjet til at forlænge godkendelsen af aktivstoffet glyphosat efter den ovennævnte bestemmelse, da denne ikke fandt anvendelse i det foreliggende tilfælde.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1367/2006 af 6.9.2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet på Fællesskabets institutioner og organer (EUT 2006, L 264, s. 13).

⁽²⁾ ECE/FN-konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21.10.2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF (EUT 2009, L 309, s. 1).

Sag anlagt den 12. januar 2017 — Europa Terra Nostra mod Parlamentet**(Sag T-13/17)**

(2017/C 063/53)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa Terra Nostra e.V. (Berlin, Tyskland) (ved advokat P. Richter)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Artikel I.4.1 i Europa-Parlamentets afgørelse af 12. december 2016 (nr. FINS-2017-30) om nedsættelse af forfinansieringsbeløbet til 33 % af det fastsatte maksimale beløb samt om pålæg om sikkerhedsstillelse annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende vedrører en tilsidesættelse af traktaterne samt retsreglerne vedrørende anvendelsen heraf.

- Sagsøgeren har gjort gældende, at der i henhold til artikel 134, stk. 2, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽¹⁾ og artikel 206, stk. 1, i den delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 ⁽²⁾ ikke kræves garantier i forbindelse med tilskud med lav værdi.
- Sagsøgte har endvidere ingen interesse i, at der stilles sikkerhed, eftersom den anmodning om undersøgelse, som sagsøgte har fremsat mod »Alliance for Peace and Freedom« (herefter »APF«), er helt uden substans og åbenbart ugrundet.
- Desuden har sagsøgte i seks måneder bevidst trukket undersøgelsesproceduren mod APF i langdrag og har derved selv forårsaget sit angivelige behov for sikkerhedsstillelse.
- Endvidere er foranstaltningerne uforholdsmæssige, eftersom sagsøgeren ikke er i stand til at stille sikkerhed, og tilbagekaldelsen af finansieringen truer sagsøgerens økonomiske eksistens, hvilket medfører en forringelse af den politiske konkurrence. Dette udgør et væsentligt indgreb i sagsøgerens grundlæggende rettigheder til ytrings- og foreningsfrihed (artikel 11 og 12 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder).

2. Andet anbringende vedrører magtfordrejning.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at sagsøgte har begået magtfordrejning. Sagsøgeren er af den opfattelse, at der med sagsøgtes foranstaltninger er tale om en rent politisk manøvre, der har til formål at fratage et mindre populært politisk parti, herunder dets tilknyttede fond, dets økonomiske støtte, og således fordreje konkurrencen mellem politiske partier i EU.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25.10.2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT 2012, L 298, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29.10.2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT 2012, L 362, s. 1).

Sag anlagt den 12. januar 2017 — Landesbank Baden-Württemberg mod SRB

(Sag T-14/17)

(2017/C 063/54)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Landesbank Baden-Württemberg (Stuttgart, Tyskland) (ved advokaterne H. Berger og K. Rübsamen)

Sagsøgt: Den Fælles Afviklingsinstans

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 15. april 2016 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2016 (SRB/ES/SRF/2016/06) og afgørelse truffet af Den Fælles Afviklingsinstans den 20. maj 2016 om justering af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2016, som supplerer afgørelsen af 15. april 2016 om fastsættelse af ex ante-bidrag til Den Fælles Afviklingsfond for 2016 (SRB/ES/SRF/2016/13), annulleres, for så vidt som de anfægtede afgørelser vedrører sagsøgeren.
- Den Fælles Afviklingsinstans tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fire anbringender.

1. Første anbringende: Tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF og artikel 41, stk. 1, og stk. 2, litra c), i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«) som følge af utilstrækkelig begrundelse af de anfægtede afgørelser.
2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af retten til at blive hørt i henhold til chartrets artikel 41, stk. 1, og stk. 2, litra a), idet sagsøgeren ikke er blevet hørt før vedtagelsen af de anfægtede afgørelser.
3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af artikel 103, stk. 7, litra h), i direktiv 2014/59/EU ⁽¹⁾, artikel 113, stk. 7, i forordning (EU) nr. 575/2013 ⁽²⁾, artikel 6, stk. 5, første punktum, i delegeret forordning (EU) 2015/63 ⁽³⁾, chartrets artikel 16 og 20 samt proportionalitetsprincippet som følge af anvendelsen af en multiplikationsfaktor på 0,556 for IPS-indikatoren (Institutional Protection Scheme).

I forbindelse med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at IPS-indikatoren ikke er blevet anvendt fuldt ud for sagsøgerens vedkommende. Beskyttelsesvirkningen af en institutsikringsordning gælder fuldt ud og på samme måde for alle medlemsinstitutter. En differentiering mellem institutterne for så vidt angår IPS-indikatoren er i strid med ordningen og vilkårlig. Også den omstændighed, at sagsøgeren er blevet kategoriseret i den gruppe af institutter, som har den højeste risikoprofil, er åbenbart ubegrundet og vilkårlig.

4. Fjerde anbringende: Tilsidesættelse af chartrets artikel 16 og proportionalitetsprincippet som følge af anvendelsen af risikojusteringsmultiplikatoren.

Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at Den Fælles Afviklingsinstans har gjort indgreb i sagsøgerens frihed til at oprette og drive egen virksomhed og har tilsidesat proportionalitetsprincippet, idet Den Fælles Afviklingsinstans har beregnet en risikojusteringsmultiplikator, der ikke er i overensstemmelse med sagsøgerens risikoprofil, som i forhold til andre bidragspligtige institutter er bedre end gennemsnittet.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15.5.2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173, s. 190).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26.6.2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT 2013, L 176, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/63 af 21.10.2014 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU for så vidt angår ex ante-bidrag til afviklingsfinansieringsordninger (EUT 2015, L 11, s. 44).

Sag anlagt den 6. januar 2017 — Mitrakos mod EUIPO — Belasco Baquedano (YAMAS)**(Sag T-15/17)**

(2017/C 063/55)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Dimitrios Mitrakos (Palaio Faliro, Grækenland) (ved advokat D. Bakopanou)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Juan Ignacio Belasco Baquedano (Viana, Spanien)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Ansøger af det omtvistede varemærke:* Dimitrios Mitrakos*Det omtvistede varemærke:* EU-figurmærke, der indeholder ordbestanddelen »YAMAS« — registreringsansøgning nr. 13 645 478*Sagen for EUIPO:* Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 11. oktober 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 532/2016-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse og indsigelsesafdelingens afgørelse, der lå forud for den anfægtede afgørelse, annulleres.
- Indsigelsen forkastes og det ansøgte varemærke tillades registreret.
- EUIPO og/eller intervenienten tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 13. januar 2017 — APF mod Parlamentet**(Sag T-16/17)**

(2017/C 063/56)

Processprog: tysk**Parter***Sagsøger:* Alliance for Peace and Freedom (APF) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat P. Richter)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

- Artikel I.4.1 i sagsøgtes afgørelse af 12. december 2016 (nr.: FINS-2017-15) om reduktion af forfinansieringsbetalingen til 33 % af det fastsatte maksimumsbeløb samt krav om garantistillelse annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender, der i det væsentlige er identiske med eller svarer til dem, der er blevet fremsat i sag T-13/17, Europa Terra Nostra mod Parlamentet.

Sag anlagt den 17. januar 2017 — Rintisch mod EUIPO — Compagnie laitière européenne (PROTICURD)**(Sag T-25/17)**

(2017/C 063/57)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter**

Sagsøger: Bernhard Rintisch (Bottrop, Tyskland) (ved advokat A. Dreyer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Compagnie laitière européenne SA (Condé Sur Vire, Frankrig)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Compagnie laitière européenne SA

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 981 041 af ordmærket »PROTICURD«

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 8. november 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 247/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA